

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

14. Timor ne ob socordiam à Deo deseramur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

illa sententia, Ite maledicti, eos in Evangelio ferit, qui egentibus benefacere neglexerunt; impleturque in unoquoque illorum illud Sapientis: Hyeme piger arare noluit, mendicabit ergo æstate: quia enim per hyemem hujus vitæ non satis amoris divini igne incaluit, ut pigritiæ frigus excuteret, & bonis operibus infudaret; in æstate, hoc est in morte (quæ sicut æstas colligendæ messis tempus est, ita operum merces statim à morte rependitur) tum frustra ad extremam mendicitatem se redactum sine ulla subsidij expectatione piger inveniet.

48.
Contra
vera otii
est domus
diaboli.

Dæmon ab homine ejectus, ubi loca inaquosa, in quibus homines, quos maximè odiorum suorum scopos habet, non reperit, redit ad domum unde ejectus fuerat, eamque reperiens vacuum bonis operibus; &, opinione quidem pigri hominis, mundam ac peccatis gravioribus minimè obnoxiam, & vanæ gloriæ tapetiis quasi ornatam; assumptis septem nequioribus spiritibus illam invadit, totque illam miseriis replet, ut fiant novissima pejora prioribus. Otium enim Bernardo malorum omnium est receptaculum; & quantum otio demis, tantum te dæmoni subtrahere arbitratur S. Hieronymus.

Pigras animas, & ad bene ge-

neroseque operandum animo dejectas bufonibus similes dicebat esse S. Theresia, qui per terram serpunt, terræque vescuntur; alibi que plures lachrymis dignoscens, quòd in pede montis hæreant, qui alioquin, si animos sumerent, in ejus verticem possent evadere: hortaturque filias suas, ut semper generosos spiritus alant, ad futurum Deum, qui earum conatus promoveat, modò cum humilitate & in Christum fiducia ambulant. Neque ullam vidisse se unquam hujuscemodi, quæ à Deo derelicta hæreat in postremis; plures verò paucis hebdomadis magis proficere, quàm alias annis compluribus; adeoque sæpè demiratam, quantum ad consecutionem virtutum valeat animi excelitas, & magnitudo.

14. *Stimulus: Timor ne ob
sordiam à Deo dese-
ramur.*

Formidabile malum est à Deo deseri; animumque Dei solius cupidum, hoc unice habere in votis ne à Deo vel ad horam deseratur; ait S. Gregorius, quòd inquietus, medios inter hostes, periculis versetur, apprimè cognoscat: ideoque suspirantis in modum

dum singulis horis pronuntiare hunc versum: Ne derelinquas me Domine Deus meus, ne discesseris à me.

Qui adest diligentibus, negligentibus autem abest.

Psal. 3. Intellectum tibi dabo, & instruam te in via, qua gradieris, firmabo super te oculos meos. Alios verò dimittit secundum desideria cordis, ut eant in adventibus suis.

L. de Noc. c. 3. S. Ambrosius, ut ad excollandam gratiam, & socordia n amolendam nos excitet; Divinum, inquit, est quòd beneficia præmittuntur; nostrum quòd mutantur: & quamvis, ut alibi ait, iudiciorum Dei altitudo, humanae intelligentiæ sit impenetrabilis;

L. 2. de vocatione gentium c. 1. hoc tamen in istis nos scire, quòd nostra plectat, dum punit noxios; sua tribuat, cum facit iustos.

51. R. P. Leonardus Lessius gravis, & singularis virtutis Theologus, solitus erat dicere, unicam negligentiam multarum gratiarum, quæ velut concatenatæ una post alteram confluxissent, decursibus aditum præcludere; quandoquidem ad uni gratiæ cooperandum adhibita diligentia, ad alteram con-

sequendam viam munisset. Negligenti ablatus talentum in Evangelio legimus, & diligenti donatum; ut negligentia pœnam, diligentiaque fructum hoc facto cognosceremus. Curavimus Babylonem & non est sanata; derelinquamus eam, dicunt Angeli apud Jeremiam; ut cum Origene *cap. 51.* plerique interpretantur. Babylon, quæ Latine confusionem significat, typus est animæ, quam obsores, & magnam in iis expurgandis negligentiam pudor obruit, & tandem non Angeli tantum, sed etiam ipse Angelorum Dominus derelinquit. Non convertam, inquit per Prophetam suum Deus, scilicet faciem meam, ad populos quos ibi memorat, ut eorum miserere; quia me clamantem, & ad meliora provocantem neglexerunt. An non timere meritò tu potes, qui ad tot Dei interioris momentis voces obsurdisti?

52. Audi, popule meus, & contestabor te, si obedieris mihi, non coles alios Deos à me; ego enim sum Dominus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, & paratus sum novis te locupletare beneficiis, aperi tantum os tuum & novis desiderijs ad me aspira, & te votorum tuorum compotem faciam. Verum, quia his populus iste non intendit, neque ad novos ardores obsequij divini accensus est, vide punitionem: Permissi, *Teste Davide. Psal. 80.*

T t t 2 inquit,

inquit, propter tantam socordiam ferri illos secundum desideria consiliaque illis perniciosissima: quæ inter Dei castigationes acerbissima meritò habenda est, ut propterea dixerit ibidem sanctus Augustinus: Animæ, quæ possessio Dei esse desiderat, nihil horribilius accidere posse, quàm à Deo deserì; suosque propterea exhortatur ut cor suum confitendo, & amando aperiant, ut ab illo, qui fons vitæ est, repleti possint, vacuumque non derelinqui.

15 *Stimulus: Præsentia Dei
semper nos intuentis.*

53.
15. Præ-
sentia Dei.
Psal. 15.

Providebam Dominum in conspectu meo semper, quoniam à dextris est mihi ne commovear; dicebat Rex ille sanctus: nihil enim in rebus humanis fixum & stabile esse censebat, in quo desideriorum suorum pedem figeret; proptereaque oculos mentis in Deum convertit, ut in omnibus quæ cogitabat, dicebat, agebat, ad illam respiceret; eumque quasi præsentem intueretur, unde firmitatem in consiliis, constantiam in propositis, sedulitatem in operibus, fortitudinem contra pravorum suggestiones & impetus hauriret.

54.
Cujus ob-
livio tene-
bras ef-
fundit,

Hujus præsentia divinæ, & fidei in ea bene concipienda, cre-

dendaque neglectus, quantas tenebras in animam invehat, ostendit S. Augustinus in Apostolis, dum tempestate sæviente, & Christo dormiente, perturbantur, quia scilicet fides in illis dormiebat. Nolite timere, quando tribularis, ne tecum non sit Christus: fides sit tecum, & tecum est Christus. Non ideo putes te deserì, quia quando vis non eripit: qui eripuit tres pueros de igne; non deseruit Machabæos, quos Antiochus gravibus tormentis exercitatos morti dedit: illos Deus eripuit, & hos: Illos, inquit Augustinus, eripuit corporaliter ut infideles confunderentur; hos spiritualiter ut fideles imitarentur; ille est qui hoc agit, ille qui dixit: *Cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.* Triticum non audes ponere in humidâ terrâ ne putrescat in terra; sursum cor, sursum cogitationem, sursum amorem, sursum spem habe, & ibi non perdes, quia qui servat, & salvat Christus est. S. Cyprianus Tibaritanos ad constantiam tempore persecutionis exhortâs fortissimum præsidium à Dei spectantis præsentia defumit; si enim qui præsentem Imperatore in stadio decertant, ab ejus conspectu ingentes animos sumunt, quanto magis nos accendi oportet cum Deus, qui nos in filiorum suorum recepit numerum, oculos

In Psal.

Memoria excita.

in